

ממהדורות
תרכ"ח

הערעור יאל על משפחת הכנים, אז אין צריך דדיקה רק ח' אמהות אפילו אם הערער יאל שנתערב בהן פסולי קהל, אבל אם הערער יאל על משפחת לויס וישראלים, מוסיקף ללדוק, מפני שהעירוב מצוי יומר בהם כמ"ס הרמב"ם. אבל יש כאן דעה אחרת,

בסופו. משפחה שנטמעה נטמעה (קדושין ע"א א), כלומר, שאף היורע פסולה אינו רשאי לגלותו אלא יניחנה בחזקת כשרות, אבל רשאי לגלותו לצנועים כדי שלא ידבקו בהם. (ב"י בשם ר"ן שם ז ע"א מדפי הרי"ף).

פזרי זהב מכת"י

העירוב וא"צ להפריש ממנו הפסול. ותו, דהב"י הביא בסמ"ק זה פלוגתא (הרמב"ם) (הרמב"ם), שם ע"א ע"א דיהא דאמרנן והר"ן נש"ל ע"ב מדפי הר"ן בפירושו דברי ר"מ ור' יוסי אם הוא בודאין או בספק, אבל לכרע לא מייירי בספק ספיקא. ומש' (תהור') שכולן שטורים עתיד לבוא, פירשו שאין חילוק בין ימות המשיח לעולם הזה לענין מצוות כלום, והיינו כר' יוסי דס"ל ממסר עתידים לטיהר. והיינו היכא שגמע ע"ב כשרים

סעיף ג' ג. משפחה שקרא עליה ערער. כספר נחלת צבי [אחת ה] כחב, והוא שיעידו שנים,* והו' דעת רמב"ם. ולא כפירוש רש"י שפירש שקראו עליהם שני עדים שמץ פיסול, ולא שמעידים עדות גמורה אלא יציאת קול, ע"כ:

ביאור הגר"א

באר היטב פתחי השו"ב

פתחי תשובה

ראש פינה - חלקת השדה

ראש פינה - עקבי הבית

ארכבעדען, לוסר לך אפילו באזח מוק נפסל, ויצא לו זה מדאמורי
[כיצה ליב יעזב] באזח מוק, וצי מערבב סי: ודלא כב'ש סק'ה: